

тя го оплаква, а те я псуват,
бойт я, ритат... Като ги гледах
кипна злътът ми, дойде ми тамо
да ги захвана, да ги изтрепя.
Смислих за вази и си заминах...
Ето ви всичко каквото видях!

СЛАВИ

Сега разбирам; няма надежда.
Ил ако има, късно ще бъде.
Загра ще иде жертва за всички,
и ний със нея жертва ще идем.

СТОЮ

Няма надежда! Но дано барим
да се промъкна при някой, дето
още се бият, държат се още
и там каквото Господ е рекъл...
На живот и смърт който отива,
той няма много какво да мисли:
Каквото бъде, то ще да бъде,
нека се събде и час по-скоро...
Не мога, братко, да прежаяля,
нито ща Загръ да преживея.
Колкото за тебе, ти бягай, байно.
Едно не можеш, друго жена ти,
деца със тебе... Ти длъжност имаш, -
моята длъжност в огънът тамо -
бягай нагоре; в Казанлък гледай
да се промъкнеш, а тамо вече
добър е Господ. Аз мисля тамо
руските може да стоят още.